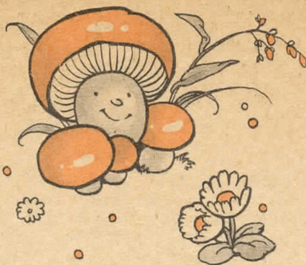
CVILIDRETA

CVILIDRETA

Živio jednom mlinar koji je bio vrlo siromašan, ali je imao lijepu kćer. Dogodilo se tako da je došao u razgovor s kraljem. Hvaleći se, rekao mu je: »Imam lijepu kćer; ona može slamu pretvoriti u zlato.« Kralj je odgovorio mlinaru: »Ta mi se vještina sviđa. Ako je tvoja kći obdarena tako kako kažeš, dovedi je sutra u moj dvorac.«

Kad su djevojku doveli kralju, odveo ju je u jednu sobu koja je bila puna slame i rekao: »Sada prioni na posao. Ako do ranog jutra ne ispredeš ovu slamu u zlato, morat ćeš umrijeti.« Jadna mlinareva kćerka samo je sjedila i nije znala što da radi. Jer ispresti slamu u zlato nije znala. Kad je u svoj svojoj nevolji počela plakati, od-

jednom su se otvorila vrata. Pred njom se stvorio neki čovječuljak. »Što ćeš mi dati, ako za tebe ispredem zlato?« pitao je. »Svoju ogrlicu«, odgovorila je djevojka. Čovječuljak je uzeo ogrlicu, sjeo za preslicu i sukao, sukao nit dokle god kotur nije bio pun. Tako je išlo do jutra. Ujutro su svi koturi bili puni zlata. Već za sunčeva izlaska došao je kralj. Kad je spazio zlato, srce mu je postalo još željnije blaga.

Zbog tog je kralj dao odvesti mlinarevu kćer u još jednu veću prostoriju punu slame. Naredio joj je neka opet prede zlato, ako joj je život mio. Kad je djevojka opet tužno sjela, otvorila su se vrata, pojavio se čovječuljak i pitao: »Što ćeš mi dati ako i ovu slamu ispredem u zlato?« »Svoj prsten«, odgovorila je djevojka. Čovječuljak je odmah sjeo za preslicu i do jutra je svu slamu ispreo u zlato.

Kralj se veselio količinama zlata, ali još uvijek nije njegova pohlepa bila sita. I opet je dao mlinarevu kćer zatvoriti u još veću prostoriju punu slame. Rekao je: »To još moraš noćas ispresti. Ako uspiješ, postat ćeš mojom ženom.« Kad je djevojka ostala sama, čovječuljak je došao po treći put. »Što ćeš mi dati ako ti i ovaj put ispredem slamu?« »Nemam ništa više«, odgovorila je djevojka.

Čovječuljak reče: »Obećaj mi svoje prvo dijete. Ti ćeš postati kraljicom.« — »Tko zna, kako će to još ići«, mislila je u sebi mlinareva kći. Budući da sama sebi drukčije nije znala pomoći, obećala je patuljku svoje dijete. I ovaj put je čovječuljak ispreo slamu u zlato. Kad je ujutro došao kralj i našao sve kako je želio, oženio se mlinarevom kćerju. Tako je lijepa mlinareva sirotica postala kraljicom. Nije prošla ni godina dana, a ona je donijela na svijet lijepo djetešce i uopće više nije mislila na čovječuljka.

Odjednom je on stupio u njenu odaju i rękao: »Sad mi daj ono što si obećala.« Kraljica se preplašila. Molila je čovječuljka neka ne traži od nje dijete, ali se on nije dao smekšati. Ganule su ga ipak kraljičine suze. Predložio je: »Dajem ti tri dana vremena. Ako do onda saznaš moje ime, možeš zadržati svoje dijete.« Kraljica je cijelu

noć smišljala kojekakva imena. Osim toga poslala je glasnike po zemlji da saznaju koja još neobična imena postoje. Sutradan kad je došao čovječuljak, izgovorila mu je sva imena koja je znala, ali čovječuljak je smijući se stalno govorio: »Ne, to nije moje ime.« Drugi dan je čovječuljku izgovorila sva neobična imena. »Nisi li ti možda Nosokorjenčić ili Travobrada?« Ali on je uvijek samouvjereno odgovarao: »Ne, to nije moje ime.«

Trećeg dana vratio se jedan glasnik i pričao: »Nisam više mogao naći ni jedno jedino novo ime. Međutim došao sam na neki visok brijeg i vidio smiješnog čovječuljka kako skače na jednoj nozi pjevajući:

Časak kuham, časak pečem,
časak se po šumi šećem.
Sutra ću si u dvor sina
ja dovesti kraljičina;
ako mi ne odgoneta
da se zovem . . . Cvilidreta!

Možete zamisliti kako je kraljica bila sretna kad je čula to ime. Nedugo nakon toga došao je čovječuljak, a ona je rekla: »Zoveš li se Ivica?« »Ne zovem se tako!« »Nije li tvoje ime Srećko?« »Nije!« »Na kraju, nisi li ti možda Cvilidreta?« »Ah, to ti je sam vrag kazao!« vikao je čovječuljak. Od bijesa je čupao kosu. Lupio je nogom tako jako da se provalio pod u sobi, otrčao u šumu i nitko ga nikad više nije vidio.

NAŠA DJECA
ZAGREB 1974

PRIREDILA: NADA IVELJIĆ

Tisak PESTALOZZI-VERLAG
ERLANGEN